

12. Az egyház

Az egyház a hűvök kázzáísságe, akik Jázus Krisztust Uruknak és Megváltójuknak vallják. Az "testamentom korábban" a lelki utadait Isten minket is a világból hűvött ki. Imádkozásra, a kázzáísságvállalásra, az Ige meghallására, a vacsora néplésére, az egész emberiség szolgálatára és az evangélium egész világon való hirdetésére kázzáísságre egymással. Az egyház megbízatását Krisztustól - a testet átvettől - és a Szent-rájstól - az Igéből - kapta. Az egyház Isten családja: Ő általa elfogadott gyermekek, akik a megújított szavak szerint élnek. Az egyház Krisztus teste, a hit kázzáísságe, amelynek maga Krisztus a feje. Az egyház a menyasszony, akiért Krisztus meghalt, hogy megtisztítsa és megszentelje. Diadalmas visszatértekor dicsőséges egyházat állít maga elé, minden korok hűgeseit, váron megváltottakat, akiken nincs szeplő vagy sármárgős, hanem szentek és feddhetetlenek. (1Máz 12:3; ApCsel 7:38; Ef 4:11-15; 3:8-11; Mt 28:19-20; 16:13-20; 18:18; Ef 2:19-22; 1:22-23; 5:23-27; Kol 3:1-10)

Az idős ember haragra gerjedve sőtött botjával a sziklára, majd öbölbe rácsapott, miközben ezt kiáltotta: "Éljél, Halljtok most, ti ízadók! Avagy e kösziklából fakasszunk-e néktek vizet?" (4Máz 20:10).

Forrás tört fel a sziklából, és megkapta Izrael azt, amire szíksége volt. Amikor büntetést kaptak, mert így beszélt, mintha ő adta volna a vizet, és nem a Sziklának tulajdonította az ajándékot. E bűne miatt nem íphetett be az árgét feljére (Ísd 4Máz 20:7-12).

Ez a Szikla Krisztus volt, az az alap, amelyre Isten állította népet, mind egyéneleg, mind testileg. Ez a kápp az egész Szent-rájstban megtalálható.

Más utolsó beszédében - talán erre az esetre utalva - a szikla hasonlatával akarta bemutatni, milyen szilárd és megbízható Isten: "Éljél, Magasztaljátok Isten néket! Köszikla! Cselekedeteitek átkéletes, mert minden őtja igazság! Hűs Isten, és nem csaló; igaz és egyenes Ő" (5Máz 32:3-4).

Ávszázadokkal később Dávid szavai ugyanezt a gondolatot visszhangozzák, hogy a Megváltó olyan, mint a köszikla: "Éljél, Istenem! Van szabadulásom és dicsőségem; az én erős kösziklám, az én menedékem Istenben van" (Zsolt 62:8).

Ásai is ezzel a káppel mutatta be az eljövendő Messiaszt: "Éljél, Sionban egy kávet tettem le, egy prábakávet szegletkávet, erős alappal" (Ása 28:16).

Péter tanította, hogy ez a jövendő Isten Krisztusban teljesedett be, aki nem hűtkáznapi, hanem élő, az emberek ugyan megvetett, de Istenemnél vélaszott, becses kő" (1Pt 2:4). Péter azt mondta rála, hogy Ő az egyetlen biztos fundamentum: "Éljél, fundamentumot senki nem vethet azon ká-vál, amely vettetett, amely Jázus Krisztus" (1Kor 3:11). Utalt a sziklára, amelyre mások sőtött. "Éljél, mindenki egy lelki italt ittak, mert ittak a lelki kösziklából, amely kávala őket; e köszikla pedig Krisztus volt." (1Kor 10:4)

Jézus Krisztus is kázzvetlenül alkalmazta ezt a kőpet, amikor kijelentette: "Ezen a kőszikláján építettem fel az anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat" (Mt 16:18). A keresztény egyházat kőnmagjára, az ő Sziklájára alapozta.

Saját testét kellett feláldoznia a viláig bűntől, ami a Szikláját sőtotta. Semmi sem győzheti le az általa biztosított szil alapon álló egyházat. E Sziklájából gyágyá-tá-z vakad a népeknek (v. Ez 47:12; Jn 7:37; Jel 22:15).

Milyen trékeny, milyen gyenge volt az egyház, amikor Krisztus ezt a kijelentést tette! Mindössze néhány megírta, kőtkedő, kőjelölt tanátnyban, egy pár asszonyból és az ingatag tőmegből állt, amely azonnal szőtszōledt, am Szikláj csapás ōrte. Az egyház azonban nem gyarló emberi bōlcsességre és találkōkonysōjgra ōpōlt, hanem a Sziklájjōra. Az idő majd bebizonyōtja: semmi sem pusztōthatja el egyházat, és nem tōrōtheti el kōldetōstől, hog dicsōtse, és az embereket a Megvōltōhoz vezesse (v. ApCsel 4:12-13, 20-33).

Á

Az "egyház" bibliai jelentōse

A Szentrōjsban az egyház szō a gōrōg ekkōszia, amelynek jelentōse "kōh-vōs". ōltalōban ezt a kifejezōst ha mindenfōle elrendelt ōsszejōvetelre, amire ōsszehōvtōk az embereket.

A Septuaginta - a hōber "szōvetsōg gōrōg fordōtōsa, amit Jézus kōrōban szōles kōrben hasznōltak - az "egyház" szōval fordōtotta a hōber "kōh-vōs"-t, ami ōsszejōvetelt, gyūlōst, gyōlekezetet jelent (5Mōz 9:10; 18:16; 1Sōm 17:1; 1Kir 8:14; 1Krōn 13:2).[1]

Az ōsszōvetsōg mōg tōgabb ōrtelemben hasznōlta ezt a kifejezōst. Figyeljōk meg, hogyan fordul elő az ekkōszia (gyōlekezet, egyház) szō az ōsszōvetsōgben! (1) Kōlōn helyen istentiszteletrē ōsszegyūlt hōvōk (1Kor 11:18; 14:1-28); (2) egy helyen ōlō hōvōk (1Kor 16:1; Gal 1:2; 1Thessz 2:14);(3) hōvōk csoportja valakinek az otthonōban (1Kor 16:19; Kol 4:15; Fil 2); (4) gyōlekezetek csoportja egy adott fōldrajzi terōleten (ApCsel 9:31);[2] (5) hōvōk teljes kōzōssōge az egōsz világon (Mt 16:18; 1Kor 10:32; 12:28; v. Ef 4:11-16); (6) a hōges mennyei ōs fōldi teremtmōnyek ōsszessōge (Ef 1:20-22; v. Fil 2:9-11).

Á

Az egyház termōszete

A Biblia ōgy mutatja be az egyházat, mint amit Isten alapōtott, és "Isten anyaszentegyházōnak", "Isten gyōlekezevezi" (ApCsel 20:28; 1Kor 1:2). Jézus isteni tekintōlyel ruhōzta fel (Mt 18:17-18). ōgy ōrthetjōk meg a keresztōny egyház termōszetōt, ha megnōzzōk ōsszōvetsōgi gyōkerei ōs azt a szōmos hasonlatot, amit az ōsszōvetsōg rōj.

A keresztény egyház gyűlései. Az "szárvetső" úgy mutatja be az egyházat, mint Isten népeinek szervezett gyűléseit. A kezdetektől fogva az istenfő családok, adám, Sőt, Nác, Sám és Ábrahám leszármazottai igazságot. E családokat, ahol az apa által tette be a papi tisztet, kisgyűlézeteknek is tekinthetjük. Ábrahámnak Isten gazdag ajándékot adott, ami által Istennek ez a háza népe fokozatosan népekké népekké. Izrael káldetése egyszerűen az Ábrahámnak adott feladat folytatása volt; minden nemzet számára Áldásként (1Máz 12:1-3) Áldást bemutatni a világnak.

Az Egyiptomból kivezetett népet a Biblia így nevezi: "a gyűlézet... a pusztában" (ApCsel 7:38). Tagjait Isten így tekintette: "Építők birodalma és szent nép" (2Máz 19:6), Isten szent népe (5Máz 28:9; v. 3Máz 26:12), egyháza.

Isten Palesztinában, a világ fő kulturális pontjában helyezte el őket, három nagykontinens: Európa, Ázsia és Afrika találkozási pontján. Az volt a terve, hogy itt a zsidók máris népek "szolgái" legyenek, azaz kizvettségek háváisját népeknek, amely így, mint Isten népeinek jobb tagja, csatlakozhat hozzájuk. Ráviden, Isten kíváta őket, hogy behávt a népeket (Ása 56:7). Az volt a vágya, hogy Izrael által létrehozza a Földön a legnagyobb egyházat - olyan gyűlézetet, ahová a világ minden népeinek képviselői gyűszegyűlnek az igaz Istent imádni, rála hallani, majd visszatérni saját népükhez az ádvásog ázenetével.

Annak ellenére, hogy Isten folyamatosan gondot viselt népre, Izrael bálványimádásba keveredett, elkáldt a káldtől, nemzeti ántudat és gőg, ánzás jellemezte magatartását. Isten népe nem áltt be káldtől.

Jézusban Izrael vázválasztáshoz érkezett. Isten népe olyan Messiást várt, aki megszabadja népet, nem pedig olyat, aki saját magát szabadja meg őket. A kereszténnyel vált Izrael lelki csődje. Krisztus megfeszítésével káldő bizonyítását adták belső romlottságuknak. "Nem királyunk van, hanem császárunk!" (Ezzel a felkiáltással utasították el, hogy Isten uralkodjon felettük.)

A kereszténnyel ellentétes káldtől: az egyik a vőtra tőrt egyház, az, amely annyira csak ánnag forgott, hogy vakon ment el áppen amellelt, aki létrevta; a másikk pedig Krisztus, aki az emberek iránti szeretetből a helyettük való pusztulást vállalta, hogy ártók áletet adjon nekik.

A kereszt Krisztus káldtől népe vőgő, Krisztus feltámadása pedig a keresztény egyház káldtől népe kezdetét jelentette: a Krisztus vőre általi ádvásog evangéliumának hirdetését. Káldtől népe vesztve, a zsidóság egy csupán a tőbbi káldtől, tőbbé nem Isten egyháza. Helyettük Isten ő népet, ő egyházat alapított, amely tovább a tőle kapott káldtől a világban (Mt 21:41, 43).

Az őszárvetsőgi egyház szoros kapcsolatban áll az ákori Izrael hitkázásággal.[3] Zsidókból és pogányokból és a Jézus Krisztusban hávő keresztények alkotják. Tehát az igazi Izrael soraiba tartoznak mindazok, akik elfogadják Krisztust (Iásd Gal 3:26-29). Pál a káldtől népe, szerves kapcsolatát kő fa népevel szemlélteti - a szőlő olajfa Izraelt és a pogányokat jelképezi. A zsidók, akik nem fogadják el Krisztust, májr nem számának tőbbé Isten gyermekeinek (Rám 9:6-8). A szőlő olajfájra letételt ágak jelképezik őket, de a Krisztust elfogadó zsidók megmaradnak a fán.

A Krisztust elfogadó pogányokat Pál a szelíd olajfába beoltott vad állatokkal jelképezi (Róma 11:17-25). Arra tanította a pogányokat, hogy keresztények lettek, hogy tiszteljék az Isten kiválasztott eszközeitől kapott örökséget: "Ha a szent, az állatok is azok. Ha pedig némely állatok kitartottak, te pedig vadolajfa lédre beoltattál azokat, akkor az olajfa gyökerének és zsárvájának; ne kevélykedj az állatok ellenében: ha pedig kevélykedel, nem te hordod a gyökeret, hanem a gyökér tartja" (Róma 11:16-18).

Az ójszövetségi egyház jelentős mértékben eltér az újszövetségitől. Az apostoli egyház Izrael népétől fűggő kárlélekvilág szervezet lett. A tükör a nemzeti határokat, és ez egyetemes jelleget adott az egyháznak. Nemzeti egyházakból missziós egyházak lettek, és így az volt, hogy végrehajtsa Isten eredeti tervét, amelyet alapítójára, Jézus Krisztus isteni parancsban bízott megfogalmazott. "ÉzTegetek tanítványokká minden népet." (Mt 28)

Az egyház bemutatása kárlélekvilágzó hasonlatokkal. Az ójszövetségi egyház hasonlatokkal tártnő bemutatása rávilágít az egyház természetére.

1. Az egyház mint test. A test hasonlata az egyház egységét és az egész test, minden tag működési kapcsolatát hangsúlyozza. A kereszt megkötet minden hőt az Istenel... egy testben" (Ef 2:16). A Szentlélek által "Ézmindny testet kereszteltünk meg" (1Kor 12:13). Az egyház nem kevesebb, mint Krisztus teste (Ef 1:23). Ez az a szervezet, amely által Krisztus saját teljességében részesít. A hők az ő testének tagjai (Ef 5:30). Képviseletük hatalmuk kegyelme által Ő ad lelki életet minden igaz hőknek. Krisztus "Ézfeje a testnek" (Kol 1:18), "Ézfeje az egyháznak" (Ef 5:23)

Isten nagy szeretetéből egyházi teste minden tagjának legalább egy lelki ajándékot adott, ami képes teszi egy font feladat elvégzésére. Az emberi testben is minden szerv működése fontos, így az egyház kárlélekvilágának sikeres végzése is attól függ, hogyan működik minden tag, aki lelki ajándékokban részesül. Mit ér a test szív nélkül? Ha a tagok nem kamatoztatják ajándékaikat, az egyház halott, vak vagy legalábbis rokkant lesz. Am ezek a rendkívüli, Istentől rendelt ajándékok magukban magukban állnak (1Kor 12:16-17).

2. Az egyház mint templom. Az egyház "ÉzIsten építlete", "ÉzIsten temploma", amelyben a Szentlélek lakozik. Jézus az alapja, "Ézszegletkéve" (1Kor 3:9-16; Ef 2:20). Ez a templom nem holt szerkezet, mert erőteljesen fejlődik. Mivel Krisztus az "ÉzÉlő kő", Péter azt mondta a hívőknek, "Ézti magatok is, mint Élő kők, építetek fel lelki házzá" (1Pt 2:4-5)

Az építlet mag nem készült el. Folyamatosan épül, Élő kőket illesztenek a templomhoz, "Ézakiben ti is egytt É Isten hajlékává; a Lélek által" (Ef 2:22). Pál biztatja a hőköt, használják a legjobb építőanyagokat a templomhoz, kiállja az építlet napjának tűzpróbáját (1Kor 3:12-15).

A templom hasonlata hangsúlyozza mind a helyi gyülekezet, mind az egyház egészének szentségét. Isten temploma szent, mondta Pál. "ÉzHa valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten..." (1Kor 3:17/a). Az egyház természetével ellentétben a hitetlenekkel valóság szövege, amit kerülnie kell, jegyezte meg Pál. "ÉzMert mi szövege van igazságnak és hamisságnak?... Vagy mi egytt Isten templomának bálványokkal?" (2Kor 6:14-16) (Tanácsa egyaránt vonatkozik az Élélet és a házassági kapcsolatra.) Nagy tiszteletnek kell éveznie az egyházat, mert Isten is rendkívüli nagy becsben tartja.

3. Az egyház mint menyasszony. Az egyház mint menyasszony, az Ás pedig mint vőlegény jelenik meg itt. Az Ás Ánnepélyesen fogadta: "Éljegyezzek tőged magamnak Ártákre, Áspedig igazsággal Ás Á-télettel, kegyelemmel és irgalommal jegyezzek el" (HÁs 2:18). Ismételt megerősítette: "Én főtjetekek lettem náktek" (Jer 3:14).

Pál ugyanezt a kőpet használta: "mint szeplőtlen szűzet" Álltalak "Krisztus el" (2Kor 11:2). Krisztus szeretete az egyház iránt olyan mály Ás erős, hogy "Án-magát adta azért" (Ef 5:25). Azért hozta meg az Áldozatot, "hogy az megszentelje, megtisztá-tvín a v-znek feredőjével, az ige Által" (Ef 5:26).

Isten Igéje igazságjának megszentelő hatása (Jn 17:17) Ás a keresztség megtisztá-tása Által Krisztus meg tudja tisztá az egyház tagjait, elveszi szennyes ruháikat, majd felállíteti őket tőkletes igazságjának palástjába. Ágy fel tudja kőszá-teni az egyházat, hogy az menyasszonya legyen - "hogy majd Án-maga elbe Áll-tsa dicsősÁgben az egyház, hogy azon ne legyen szeplő vagy sármÁrgzÁs, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent Ás feddhetetlen" (Ef 5:27). Az egyház egészen Krisztus visszajveteléig nem láthatá teljes dicsősÁgben Ás ragyogásában.

4. Az egyház mint mennyei Jeruzsálem. A Szent-rás Jeruzsálem városát Sionnak nevezi. Ott lakozik Isten a nápával (Zsolt 9:12); Sionbás ján a szabad-tás (Zsolt 14:7; 53:7). Istennek az volt a terve, hogy ez a város legyen "az egész Ász Föld Ártéme" (Zsolt 48:3).

Az ÁššvetsÁg az egyházat "mennyei Jeruzsálemnek" tekinti, ami a földi Jeruzsálem párrja (Gal 4:26 - Áj prot. ford. Lakásnak országá "za mennyekben van" (Fil 3:20). Ők "az Á-gáretnek gyermekei", "Élélek szerint" szűlettek, akik Á Krisztustá kapott szabadságukat (Gal 4:28-29; 5:1). E város polgárai májr nem szolgáorban Álnek, hogy "za tÁrvÁ Által" akarjanak "megigazulni" (Gal 4:22, 26, 31; 5:4). "A Lélek Által hitböl" vÁrtjÁk "az igazság reménysÁgÁt" hogy Krisztus JÁzusban "za szeretet Által munkÁlkodá hit" az, amivel polgárrjogot nyernek (Gal 5:5-6). E dicsősÁges társaság tagjai Sion hegyéhez jÁrtak, "ÉÁs az Álő Istennek városÁhoz, a mennyei Jeruzsálemhez, Ás az angyalok ezreihez, az elsősÁlÁtték seregÁhoz Ás egyházÁhoz, akik be vannak Á-rva a mennyekben" (Zsid 12:22-23).

Á

5. Az egyház mint család. Az egyházat a Mennyei Ás a Földi családnek tekintik (Ef 3:15). Kőt hasonlattal Á-rja le a Biblia, hogyan csatlakoznak az emberek e családhoz: "Ártákre fogadás rávÁn (RÁm 8:14-16; Ef 1:4-6) Ás ÁjÁs Által (Jn 3:8). Az Ájonnan megkereszteltek a Krisztusba vetett hit Által nem szolgák tÁbbÁ, hanem a mennyei Atya gyermekei (Gal 3:26-4:7), akik Áj szÁvetsÁg szerint Álnek. Májr Isten háza nápÁhoz tartoznak (Ef 2:19 - Áj prot. ford.).

Istent a családjának tagjai "Átyának" szÁl-tjÁk (Gal 4:6), egymÁshoz pedig testvéreként viszonyulnak (Jak 2:15; 1:8:11; RÁm 16:1). Pál sokakat bevitt a gyÁlekezet kÁzÁssÁgbe, ezért lelki atyÁnak tekintette magát, "za evangÁ Által Án vagyok a ti atyÁtok a Krisztus JÁzusban" (1Kor 4:15; Áj prot. ford.). "Szerelmes gyermekeinek" nevezi azokat, akik Általa kerÁltek a gyÁlekezetbe (1Kor 4:14; vÁ. Ef 5:1).

Az egyháznak mint családnek, egyik fontos jellemzője a kÁzÁssÁg. A keresztség kÁzÁssÁg (gÁrtÁgÁl: koinónia)

nem egyszerűen tájrsasági Áclet, hanem kÁzÁzÁssÁgvÁllalÁjs az evangÁliummal (Fil 1:5). Őszinte kapcsolat az Atya Iste FiÁjval Ács a SzentlÁcokkal (1Jn 1:3; 1Kor 1:9; 2Kor 13:13), valamint a hÁ-vökkal (1Jn 1:3, 7). A tagok tehát kÁcszsÁcseser nyÁjtának â€žtestvÁcrist jobbot" (Gal 2:9) mindazoknak, akik a csalÁjd tagjai lesznek.

A csalÁjd hasonlata gondoskodÁs gyÁlekezetre utal, â€žahol az embereket szeretik Ács elismerik. Olyan hely ez, ahol az emberek tudÁjk, szÁksÁgÁk van egymÁsra; ahol a tÁlntumokat fejlesztik; ahol mindenki nÁlvekszik hitben, Ács beteljesÁl." [4]MagÁban foglalja mÁc a felelössÁgvÁllalÁst, a lelki szÁlök irÁnti tiszteletet, a lelki testvÁcristek vÁdelmÁ VÁcÁl azt is jelenti, hogy minden tag olyan szeretettel viseltetik a tÁlbi irÁnt, amelyböl őszinte, erős-tő, tÁmogatÁ húsÁ fakad.

A gyÁlekezet nagy csalÁdjÁban az egymÁstÁ termÁcsetben Ács beÁll-tottsÁjban nagyon is kÁlÁnbÁz szemÁc boldog kÁzÁssÁcban Ácnek, Ács tÁmogatÁjk egymÁst. A gyÁlekezet tagjai megtanulnak egymÁcban Ácni, ekÁzbe azonban nem veszÁtik el saját egyÁnisÁcÁket.

6. Az egyhÁjz mint az igazsÁjg oszlopa Ács erössÁcge. â€žAz Áclet Istennek egyhÁjza az igazsÁjgnak oszlopa Ács erössÁc (3:15) Az egyhÁjz az igazsÁjg letÁcnyese Ács erössÁcge, ami vÁdelmezi ellensÁcgei tÁmadÁsÁjtÁ. Az igazsÁjg a erőtéljes, Ács nem merev. Ha tagjai azt Áll-tÁjk, hogy Áj vilÁgossÁjgot kaptak - Áj tantÁclet ismertek fel, vagy a SzentÁ-rÁ Áj magyarÁzatÁjval Állnak elö -, a tapasztalt tagoknak a SzentÁ-rÁjs mÁrcÁcÁc nÁc kell megvizsgÁlni az Áj tanÁ-tÁst (1 Áj 8:20). Ha az Áj vilÁgossÁjg megfelel ennek a mÁrcÁcnek, akkor az egyhÁjznak el kell fogadnia, ha nem, akkor el kell vetnie azt. Minden tag hajljon meg e bibliai Á-tÁclet elö, mert â€ža megmaradÁs... a sok tanÁcsos Ájtal van" (PÁcld 11:14).

Az igazsÁjg terjesztÁcse, azaz tanÁi Ájtal az egyhÁjz â€ža vilÁj vilÁgossÁjga", â€žhegyen Ác pÁ-tett vÁiros" lesz, ami â€ž el"; a tagok â€ža fÁldnek savai" lesznek (Mt 5:13â€ž15).

7. Az egyhÁjz mint hadsereg - kÁzdő Ács győzelmes. A fÁldÁj az egyhÁjz olyan, mint a hadban ÁjllÁs sereg. Isten elhÁ-vta, hogy kÁzdjÁjn a lelki sÁtÁc ellen. â€žMert nem vÁc Ács test ellen van nÁc kÁnk tusakodÁjsunk, hanem fejedelemsÁcgek ellen, a hatalmassÁcgek ellen, ez Áclet sÁtÁcÁcnek vilÁjgbÁ-rÁi ellen, a gonoszsÁjg lelkei ellen, am a magassÁjban vannak." (Ef 6:12) FeltÁcletenÁl fontos, hogy a keresztÁcnyek felvegyÁc â€žaz Istennek minden fegyverze hogy ellenÁjllhassanak â€žama gonosz napon, Ács mindeneket elvÁcgezvÁc" megÁjllhassanak (Ef 6:13).

Az ÁcvszÁjadok sorÁjn az egyhÁjznak harcolnia kellett mind belső, mind kÁlső ellensÁcgeivel szemben (lÁjsd ApCsel 20:29â€ž30; 1Tim 4:1). Jelentős mÁcrtÁcokban elörehaladt, sokszor győzelmet aratott, de mÁc nem nevezhető diadalmas egyhÁjznak. Sajnos mÁc mindig nagy hiÁnyossÁjgai vannak. JÁczus mÁjsik hasonlattal adott magyarÁjzatot az egyhÁjzon belÁl tÁkÁcletlensÁcgre. â€žHasonlatos a mennyeknek orszÁjga az emberhez, aki az ő fÁldÁcbe jÁs magot vetett; de am az emberek alusznak vala, eljöve az ő ellensÁcge, Ács konkolyt vete a bÁza kÁzÁc, Ács elmÁcne." (Mt 13:24â€ž25) A szol akartÁjk hÁzni a konkolyt, de a gazda figyelmeztette őket: â€žamikor Ájsszeszeditek a konkolyt, azzal egyÁtt netaÁjn a bÁzÁj is kiszaggatÁjtok. HagyjÁjtok, hogy egyÁtt nőjÁjn mind a kettő az aratÁjsig" (Mt 13:29â€ž30).

A konkoly Ács a bÁza egyÁtt nÁlvekedett a mezőn. Isten az egyhÁjzhoz vezeti a megtÁcrt embereket, SÁjtÁjn pedig bevisz a megtÁcrtleneket. E kÁc csoport hat az egÁcsz testre - az egyik a tisztasÁjgÁcrt munkÁjlkodik, a mÁjsik pedig rombol. EgÁcszen az aratÁjsig, a mÁjsodik adventig tart kÁzÁttÁk a kÁzdelem - az egyhÁjzon belÁl. Az egyhÁjz kÁlső harca sem Ácrt mÁc vÁcget. MegprÁbÁjltatÁjs Ács kÁzdelem Ájll elötte. SÁjtÁjn haraggal tÁmad Isten egyhÁjzÁjra, hiszen tud hogy csak rÁvid ideje van (Jel 12:12, 17). â€žNyomorÁsÁjgos idő lesz, amilyen nem volt attÁl fogva, hogy nÁc kezdett lenni mind ez ideig." (DÁjn 12:1) Krisztus azonban kÁzbelÁc húsÁcges nÁcpe vÁdelmÁcben, Ács mindenki â€žmegszabadul..

beárva találhatók a könyvekben" (Dán 12:1). Jézus megáldotta: "Aki mindvégig állhatatos marad, az idvezül" (Mt 24:13).

Krisztus visszatérésekor emelkedik fel a győzedelmes egyház. Jézus akkor tudja majd felmagasztalni a "dicsőséges egyházat", mindenkor hűségeseit, vártán megváltott népet, "azért, hogy azon ne legyen seplő vagy sármány vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen" (Ef 5:27).

A Ijthatás a Ijthatatlan egyház. A Ijthatás a Ijthatatlan kifejezésnek az a szerepe, hogy segítségével megkülönböztessék a földi egyházakat a mennyi. Az eddig felsorolt hasonlatok közül egyik sem a Ijthatás egyházi vonatkoznak.

1. A Ijthatás egyház. A Ijthatás egyház az Isten szolgálatára szervezett egyház. Eleget tesz Krisztustól kapott fontos megbízatásának, elviszi az evangéliumot a világnak (Mt 28:18-20), és felkészteti az embereket az Őr dicsőségre visszafüvetelére (1Thessz 5:23; Ef 5:27).

Krisztus választott tanöbizonyságát világgosságot győjt a világban, és szolgál, amint a Mester tette; hirdeti az evangéliumot a szegényeknek, meggyógyítja a megtört szűveket, szabadulást hirdet a foglyoknak, a vakok szemét megnyitja, szabadon bocsátja az elnyomottakat, hirdeti az Őr kedves esztendejét (Lk 4:18-19).

2. A Ijthatatlan egyház. Az egész földön Isten minden gyermeke alkotja a Ijthatatlan egyházat, amit egyetemes egyháznak is neveznek. Beletartoznak a Ijthatás egyház hívői és még sokan, akik ugyan nem tartoznak egy egyházi szervezethez, de követik a Krisztustól kapott világgosságot (Jn 1:9). Ebbe a csoportba tartoznak azok, akiknek sosem volt lehetőségük megismerni a Jézus Krisztusról származó igazságot, de engedtek a Szentléleknek, és "éztérmszeretettel" végzik a dolgait (Róm 2:14).

A Ijthatatlan egyház Ite arra utal, hogy Isten imádta a legnemesebb lélekben lelki dolog. "Az igazi imádás a lélekben Ite és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres az Ő imádásul" (Jn 4:23) - mondta Jézus. Az igazi imádat lelki természetű miatt az emberek nem képesek pontosan eldönteni, hogy ki a léleke Isten egyházi, és ki nem.

Isten a Szentlélek által vezeti népet a Ijthatatlan egyházba a Ijthatás egyházba. "Mégis juhaim is vannak néken amelyek nem ebből az akolból valók; azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az Őn szóra; és Istenen egy akol egy pásztor." (Jn 10:16)

Csak a Ijthatás egyházban tapasztalhatják teljes mértékben Isten igazságát, szeretetét és kegyelmét, mert a Ijthatás egyháznak adta a tagokat, a testileg és egyenleg egyaránt a lelki ajándékokat (Ef 4:4-16). Amikor megtört, Isten kapcsolatba hozta a Ijthatás egyházzal, majd pedig azt a feladatot adta neki, hogy egyházja missziómunkáját vezesse (ApCsel 9:10-22). Áppen így ma is az a szándék, hogy népet elvezesse a Ijthatás egyház amit az Isten parancsolataihoz való hűség és Jézus hite jellemez. Erre azért van szükség, hogy részt vehessenek Isten földi életében (Jel 14:12; 18:4; Mt 24:14; Ijds. m. e. könyv 12. fejezet).

A láthatatlan egyház fogalmába beleértendő a mennyei Acs földi egyház is (Ef 1:22-23), valamint az Azzal azonos a rejtőzködő egyház (Jel 12:6, 14).

A

Az egyház szervezete

Krisztus parancsa, hogy vigyük el az evangéliumot az egész világra, azoknak a lelki táplálásra is vonatkozik, akik már elfogadták az evangéliumot. Az új tagokat meg kell alapozni a hitben, Acs meg kell tanítani őket arra, hogy a missziómunkában használják Istentől kapott talentumaikat Acs ajándékaikat. "Isten nem a zűzavarnak... Istene", hanem azt akarja, hogy "minden illendően Acs rendben tartson" (1Kor 14:33,40 - új prot. ford.). "Ezért ez a szervezet egyszerű, de eredményes legyen az egyház szervezete.

A szervezet jellege. Vizsgáljuk meg a gyülekezeti tagság Acs szervezet körében!

1. Gyülekezeti tagság. A hívők az új szövetség hitkézzel kötött tagjai lesznek, ha bizonyos feltételeknek eleget tesznek. A tagsághoz tartozik, hogy új alapokon új kapcsolat alakítsa ki a földi emberrel, az Ajlammal Acs Istennel.

a) A tagság feltételei. Akik az új egyház tagjai kívánnak lenni, azoknak el kell fogadniuk Jézus Krisztust mint Urakat Acs Megváltókat, meg kell térniük bűneikből, Acs meg kell keresztesedniük (ApCsel 2:36-41; v. 4:10-12). Kell szentelniük, Acs el kell fogadniuk Krisztus parancsát, hogy tanítanak másokat mindazok megtartására, amiket az Úr meghagyott (lásd Mt 28:20).

b) Egyenlőség Acs szolgálata. "Én pedig mindnyájan testvérek vagyok", Acs "aki a nagyobb kizárólag, legyen a te" (Mt 23:8, 11). E jézusi szavak szerint a tagoknak az egyenlőség alapján kell egymáshoz viszonyulniuk. Ugyanakkor fontos tisztában lenniük azzal, hogy Krisztus példájának követése a többieknek való szolgálatot is jelenti. Az embereket a Mesterhez kell vezetniük.

c) A hívők egyetemes papsága. Amikor Krisztus a mennyei szentélyben végzi szolgálatait, a lávitai papság szerepe végzet. Az egyház most "szent papság" lett (1Pt 2:5). "Én pedig választott nemzetiség, királyi papság, szent megtartásra való nép vagyok, hogy hirdessetek annak hatalmas dolgait, aki a szentekből az Ő csodálatos világgosságra hívte el titeket." (1Pt 2:9)

Ez az új rend, a minden hívő egyetemes papsága nem hatalmazza fel a tagokat, hogy saját kedvük szerint gondolkodjanak, higgyenek Acs tanításnak, mert számára tartoznak az egyház testletének. Ez azt jelenti, hogy minden tag felelősséggel tartozik szolgálni másokat Isten nevében, Acs kizárólag, emberi kizárólag, nemi kizárólag járulhat az Úr el. Ez a rend hangsúlyozza a gyülekezeti tagok egymáshoz való felelősséget, valamint felelősséget. E papság nem támaszt minőségi kizárólag, hanem a klórus Acs a laikus tagok kizárólag, noha a szerepek tevékenysége kizárólag, hanem a klórus Acs a laikus tagok kizárólag tesz.

d) Engedelmeskedj Istennek és az Ájllamnak. A Biblia elismeri, hogy Isten keze van az Ájllam alap-tájsájban, ezért meghagyja a há-vőknek, hogy tiszteljék a polgári hatóságokat, és engedelmeskedjenek azoknak. A hatalom birtokosa az Isten szolgája, bosszúáll a haragra annak, aki gonoszt cselekszik". Ezért a gyülekezeti tagok adják meg mindenkinek, amivel tartoznak, az adóval, az adó; akinek a vájmmal, a vájmot; akinek a fálelemmel, a fálelme akinek a tisztességgel, a tisztességet" (Róm 13:4, 7).

Az Ájllamhoz való viszonyukban a tagokat Krisztus elve vezérli. "Adjátok meg azót, ami a császáré, a császáré, ami az Istené, az Istennek" (Mt 22:21). De ha az Ájllam az isteni parancssal ellenkező dolgot követelne, a há-vők elsősorban Istennek tartoznak engedelmeskedéssel. "Istennek kell inkább engedni, hogy nem az embereknek." (ApCsel 5:29)

2. Az egyházszervezet fő feladata. Az egyház szervezete azért létezik, hogy Isten tervének eleget tegye, Isten dicsősége ismeretével töltsen be a földet. Csak a létható egyház biztosítja a legfontosabb feladat elvégzését, ami e cél elérésének alapvetően fontos.

a) Istentisztelet és buzdítás. A legfontosabb elem sorjában az egyház mindig is isteni eszköze volt, ahol a há-vők a Teremtő imádatára gyűltek össze szombaton. Krisztus és az apostolok ezt az istentiszteleti rendet követették, a Szent-rés pedig arra buzdítja a mai há-vőket is, hogy el ne hagyják a maguk gyülekezését, "éghanem intvén egymást annyival inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közelget" (Zsid 10:25; v. 3:13). A gyülekezeti istentisztelet felfrissíti, bőségesíti, erősíti a legfontosabb elemmel együtt a há-vőt.

b) Keresztény közösség. A gyülekezet teljesen kielégíti a tagok közösségi iránti alapvető igényét. Az evangélium közösséggel jár (lásd Fil 1:5 - 6. ford.) minden más viszonyt felülmúl, mert bensőséges kapcsolatot biztosít Istennek és az azonos hitet vallókkal (1Jn 1:3, 6-7).

c) A Szent-rés tanítása. Krisztus az egyháznak adta az égi mennyek országjának kulcsait" (Mt 16:19). A kulcsok Krisztus szavai - a Biblia minden ígérete. Pontosabban fogalmazva, ide tartozik az égi tudomány kulcsa" (Lk 11:52), ami arra vonatkozik, hogyan juthatunk be Isten országjába. Jézus szava a legfontosabb az égi országban, akik befogadják (Jn 6:63), mert a legfontosabb az égi országhoz (Jn 6:68).[5]

Ha az egyház a Biblia igazságait hirdeti, az evangélium e kulcsai az oldás és a legfontosabb hatalmával rendelkeznek, kinyit és bezárja a Menny ajtajait, hiszen azokat az istentiszteletet hirdetik, amelyek alapján az embereket befogadják vagy elutasítják, azaz evangéliumuk vagy elvesznek. Tehát az egyházban az evangélium hirdetését vagy az égi országot illatja a vagy az égi ország illatja halálra" (2Kor 2:16).

Jézus tudta, milyen fontos az égi ország" (Mt 4:4), amely Istennek szíjjáiból szírmazik" (Mt 4:4). Az egyház csak az égi ország eleget Jézus által kapott megbízást, hogy tanítsák a népet megtartani az égi országot, amit én parancsoltam néktek" (Mt 28:20).

d) Az Isten Ájltal elrendelt szertartÁjsok vÁcgzÁcse. Az egyhÁjz Isten eszkÁjze a keresztsÁcg - az egyhÁjzba valÁ³ belÁcpÁ szertartÁjsa (IÁjds e kÁjnyv 14. fejezetÁct) -, valamint a IÁjbmósÁjs Ács az Árvacsora (IÁjds e kÁjnyv 15. fejezetÁct) szertartÁjsÁjnak vÁcgzÁcsÁcre.

e) Az evangÁlium hirdetéscse az egÁcsz vilÁjgon. Az egyhÁjzi szervezet cÁolja a missziÁ³szolgÁjlat, hogy vÁgrehajtsa azt feladatot, amit Izrael elmulasztott. Ahogy a Mester ÁletÁcból is IÁjthatÁ³, az a legnagyobb szolgÁjlat, amit az egyhÁjz a vilÁjgban vÁgezhets, hogy a SzentÁlel Ájltali keresztsÁcgból nyert erővel, teljes elkÁjtelezettsÁcggel hirdesse az evangÁc "â€žminden nÁcnek" (Mt 24:14).

E missziÁ³nak rÁcsze, hogy a Krisztus visszatÁrcsÁcre valÁ³ felÁcszÁ¹/₄IÁcs Á¹/₄zenetÁct hirdesse az egyhÁjznak (1Kor 2Pt 3:14; Jel 3:14â€"22; 14:5) Ács az egÁcsz emberisÁcgnak (Jel 14:6â€"12; 18:4).

Az egyhÁjz vezetÁcse

JÁcsus Mennybe menetele utÁjn az egyhÁjz vezetÁcse az apostolok kezÁcben volt. Első szervezeti tettÁk az volt, hogy a tÁjbbi hÁ-vövel tanÁjcskozva, JÁdÁjs helyett májsik apostolt vÁjlasztottak (ApCsel 1:15â€"26).

Amint az egyhÁjz nÁjvekedett, az apostolok felismertÁcok, lehetetlen egyszerre hirdetni az evangÁliumot Ács tÁjrödni az egyhÁjz fájldi Á¹/₄gyeivel is. EzÁrt az egyhÁjz gyakorlati Á¹/₄gyeit rÁjbÁ-ztÁjk hÁt emberre, akit az egyhÁjz jelÁjlt ki. KÁ¹/₄IÁjnsÁcget tettek ugyan az igehirdetésc szolgÁjlatá c az asztalok kÁj¹/₄li szolgÁjlat kÁjzÁjtt (ApCsel 6:1â€"4), de igyekeztek kÁ¹/₄IÁjnvÁjlasztani a klÁrust a laikus tagsÁjgtÁ³ az egyhÁjz missziÁ³jÁjnak vÁcgzÁcsÁcben. Söt, a hÁt kivÁjla fárcfi kÁjzÁ¹/₄l kettöt, IstvÁjnt Ács Filepet a nagy erejű prÁdikÁjciÁ³jÁj³ Ács evangÁlizÁj¹/₄isÁj³ ismertÁcok (ApCsel 7. fejezet).

A szervezÁcs kÁjvetkező IÁcpÁcsÁct az tette szÁ¹/₄ksÁcogessÁc, hogy az egyhÁjz májr ÁcsiÁjba Ács EurÁpÁjba is eljutot gyÁ¹/₄lekezetet alapÁ-tottak, Ács vÁcneket szenteltek fel gyÁ¹/₄lekezetenkÁc, hogy ezzel biztosÁ-tsÁjk a vezetÁcs ÁjllandÁ³sÁjgÁjt (ApCsel 14:23).

Nagyobb vÁjlsÁjg kialakulÁjsakor az Ácrintett felek ismertethetÁcok ÁjllÁjspontjukat az egÁcsz egyhÁjzat kÁcpviselő apostolok vÁcnek gyúlÁcse, zsinata előtt. E zsinat dÁjntÁcseit Isten szavakÁc fogadtÁjk el, Ács kÁjtelezőnek tartottÁjk minden fácl szÁjmÁjra (ApCsel 15:1â€"29). Ez az eset pÁlda arra, hogy ha az egÁcsz egyhÁjzat Ácrintő kÁrdÁc³ról van szÁ³, a helyi gyÁ¹/₄lekezetnÁcl sokkal szÁlesebb kÁjrú tanÁjcskozÁjsra Ács tekintÁclyre van szÁ¹/₄ksÁcog. Ebben az esetben a zsinat dÁjnt minden Ácrintett fácl kÁcpviselőjÁcnek egyetÁcrtÁcsÁc³ből jÁjtt IÁc³re (ApCsel 15:22, 25).

Az ÁšjszÁjvetsÁcog vilÁjgosan kifejezi, hogy szÁ¹/₄ksÁcog szerint, Isten mindig ad ÁtmutatÁjst műve vezetőinek. Isten irÁjnyÁ-t az egyhÁjzzal valÁ³ egyetÁcrtÁcs Ájltal olyan egyhÁjzi vezetÁcst biztosÁ-tott, aminek a pÁldÁj³ kÁjvetve az egyhÁjz ma vÁcdelmet Áclvezhet a hitehagyÁjs ellen, Ács segÁ-tsÁcogÁc³vel eleget tehet a nagy megbÁ-zatÁjsnak.

Á

Az egyházvezetés bibliai elvei

1. Krisztus az egyház feje. Krisztus elsősorban kázzbenjárás munkája miatt az egyház feje. Amiáta legyözte a kereszten Sántáint, neki ázzadatott minden hatalom Mennyen Ács FÁlldÁn" (Mt 28:18). Isten ázzmindeneket vetett az Ő IÁibai alá, Ács mindeneknek fállÁtte az anyaszentegháznak fejÁvÁc" (Ef 1:22; vÁll. Fil 2:10á"11). EzÁrt Ő ázzaz uraknak Ura Ács kir KirÁilya" (Jel 17:14).

Krisztus azÁrt is feje az egyháznak, mert az egyház az Ő teste (Ef 1:23; Kol 1:18). A há-vök ázzaz Ő testÁcnek tagjai... az Ő testÁcöl Ács az Ő csontjaibÁl valÁk" (Ef 5:30). BensősÁges kapcsolatban kell Állniuk vele, mert az egyház ázza kapcsol kÁlletek Ájltal" tőle ázzsegedelmet vÁvÁc Ács egybeszerkesztetÁc, nevedik" (Kol 2:19).

2. Az egyház minden hatalma KrisztustÁl ered. Krisztus azÁlta mutatta be hatalmÁt, hogy I. megalapÁ-totta a keresztÁny egyházat (Mt 16:18), II. elrendelte azokat a szertartÁsokat, amelyeket az egyháznak vÁgeznie kell (Mt 26:26á"30; 28:19á"20; 1Kor 11:23á"29; Jn 13:1á"17), III. isteni hatalommal ruhÁjta fel az egyházat, hogy az Ő nevÁcber (Mt 16:19; 18:15á"18; Jn 20:21á"23), IV. elkÁldte a Szentleket, hogy az Ő hatalmÁval írÁjnyÁ-tsa az egyházat (Jn 15:26; 16:13-15), V. ajÁndÁkokat adott az egyháznak, hogy felÁszÁ-tse a kÁlÁllnbÁllzō tagokat - az apostolokat, prÁÁtÁkka evangÁlistÁkat, pÁsztorokat Ács tanÁ-tÁkat - a szolgÁjlatra Ács ázzKrisztus testÁcnek ÁpÁ-tÁcsÁre", má-g mindanny hit egysÁgÁre, ázza Krisztus teljessÁgÁvel Áckeskedō kornak mártÁckÁre" (Ef 4:7á"13).

3. A SzentÁ-rÁjs hordozza Krisztus hatalmÁt. Krisztus a SzentÁlekek Álta írÁjnyÁ-tja egyházÁt, de Isten IgÁje az az egyetl zsinÁrmÁrtÁc, aminek alapjÁn műkÁdik az egyház. Minden tag engedelmessÁggel tartozik, mert teljes Ártelemben vÁ ez a tÁllrvÁny. Minden emberi hagyomÁny, szokÁs Ács kultÁra a SzentÁ-rÁjs tekintÁlye alatt marad (2Tim 3:15á"17).

4. Krisztus hatalma Ács az egyházi tisztsÁcgek. Krisztus tekintÁlye egyháza Ács kijelÁllt szolgÁj Álta jut megnyilÁnulÁ, de hatalmÁt nem adja Át. Senkinek sincs KrisztustÁl Ács IgÁjÁcöl fálggetlen tekintÁlye.

A hetednapi adventista gyÁllekezetek vÁjlasztjÁk tisztsÁcgviseleiket. E tisztsÁcgviseleők az emberek kÁpviselōikÁnt dolgoznak, de tekintÁlyÁk KrisztustÁl szÁrmazik. MegvÁjlasztÁjuk egyszerűen megerősÁ-ti KrisztustÁl kapott elhá-vÁjsukat. A megvÁjlasztott tisztsÁcgviseleők elsōdleges kÁlletelessÁge arrÁl gondoskodni, hogy az istentiszteletre, tantÁtelre, fegyelemre Ács az evangÁlium hirdetÁcsÁre vonatkozÁs bibliai elōÁ-rÁjsokat betartsÁjk. Mivel az egyház Kris teste, ezÁrt az Ő tanÁjcsÁt kell kÁrni dÁllntÁcseikhez Ács cselekedeteikhez.

Egyházi tisztsÁcgek az ÁšjszÁllvetsÁcgeben. Az ÁšjszÁllvetsÁcge kÁt egyházi tisztsÁcget emlÁ-t, a vÁc Ács a diakÁnus fontossÁgÁt emeli ki az, hogy milyen magas erkÁllcsi Ács lelki kÁllvetelmÁnyeket tÁjmasztanak e tisztek betÁlltōivel szemben. Az egyház elismerte a felszentelÁcssel, kÁczrÁjtÁcettel tÁllrtÁcönō vezetōi elhá-vÁjs szentsÁcgeÁc (ApCsel 6:6; 1Tim 4:14; 5:22).

Á

1. Váconek

a) Mit jelent a vácon tiszte? A vácon (görögül preszbiterosz) vagy a pászposz (episzkoposz) tiszte volt a legfontosabb az egyházban. A vácon azt jelenti, hogy idősebb, és ez a szász mltásgot, tiszteletet sugall. Tiszte hasonlász volt a zsinagászga vezetőjének tisztségéhez. A pászposz jelentése "ézfelvigász". Pász felvitva használta ezeket a kifejezéseket azonosnak tekintve a váconeket a vigászokkal, a presbiterekkel vagy a pászposzokkal (ApCsel 20:17, 28; Tit 1:5, 7).

E tisztek betöltői felügyeltek az újonnan alakult gyülekezetekre. A vácon a tisztség helyzetére vagy rangjára utalt, míg a pászposz a tisztség káptelességét vagy felelősségét jelölte - "ézfelvigász". [6] Az apostolok is nevezték magukat váconeknek (presbitereknek) (1Pt 5:1; 2Jn 1; 3Jn 1); nyilvánvalóan tehát, hogy voltak a helyi gyülekezetnek váconei, valamint utazász váconek, akiket egyetemesen elfogadtak. A váconek mindkét csoportja a nyász pászstoraként tevékenykedett.

b) A feltételek. A vácon tiszteket betöltéséhez szászkséges, hogy "ézfeddhetetlen legyen, egy feleségű fárfi, jó mrtákleles, illedelmes, vendégszerető, a tan-tásra alkalmas; nem borozász, nem verekedő, nem rot nyereségre vá, hanem szeléd, versengéstől mentes, nem pásznsászvárgász; aki a maga házát jó igazgatja, gyermekeit engedelmségben tartja, minden tisztességgel (Mert ha valaki az ő tulajdon házát nem tudja igazgatni, mimádon visel gondot az Isten egyházára?). Ne legyen ú ember, nehogy felfuvalkodván, az úrdág kárhozatába essék. Szászkséges pedig, hogy jó bizonyásiga is legyen a kász-vászlvászktász; hogy gyalázatba és az úrdág töribe ne essék" (1Tim 3:1-7; Tit 1:5-9).

A tisztségre való jelölés előtt a jelöltek az otthonban kell bizonytania vezetői kápeességeit. "Éz meg kell názni a családját. Vajon engedelmesek-e? A fárfi tisztességgel tudja-e vezetni Isten nápát? Milyen a gyermekei jelleme? Apai nevelésének becsáletére válnak-e a gyermekei? Ha otthon, a saját családjában irányításban nem tesz bizonyásigot tapintatrász, bálcsestől és az istenfálem erejétől, nyugodtan kávetkeztethetünk arra, hogy ugyanazok a hiányosságok úttevődnek a gyülekezetre, és hasonlász megszenyelt vezetőst tapasztalhatász majd ott is." [7] Ha a jelölt házasság, előszár ott-hon kell a vezetői kápeességet bemutatnia, mielőtt megbászznák a vezetési felelősséget a házában" (1Tim 3:15).

A tiszt fontosságá miatt figyelmeztetett Pász: "Éz a kászrátevést el ne hirtelenkedd!" (1Tim 5:22)

c) A vácon felelőssége és tekintélye. A vácon elsősorban lelki vezető. "Éz Isten anyaszentegyházjának legeltetésére" (ApCsel 20:28) választják. Feladatához tartozik a gyengébb tagok erősítése (ApCsel 20:35), a tóvelygók intése (1Thessz 5:14), az, hogy figyelje, nehogy olyan tan-tások terjedjenek el, amelyek megoszást okozhatnak (ApCsel 20:29-31). A váconeknek a keresztényi áletstást kell megtestesíteniük (Zsid 13:7; 1Pt 5:3), páldát adva a bőkezúségben (ApCsel 20:35).

d) A váconekkel szembeni magatartás. Az eredményes gyülekezeti vezetési nagy mrtákban a tagok húségn arra biztatja a hávöket, hogy tiszteljék vezetőiket, és ézaz ő munkájukat viseltessék irántuk megkászlnászetett szeretettel" (1Thessz 5:13). "Éz a jó forgolász dász presbiterek kettős tisztségére máltassanak, főképpen, akik a beszéd tan-tásiban fáradoznak." (1Tim 5:17)

A Szent-írásból világosan kitűnik, hogy tisztelni kell a gyülekezeti vezetőket. "Engedelmeskedjétek elöljáróitoknak, mert ők vigyáznak lelketekre, mint számhárom." (Zsid 13:17; v. 1Pt 5:5) Ha a tagok megnehezítik a vezetők számára Istentől kapott feladatuk végzését, mindannyian megszomorodnak, és szűkítködnék az Istentől járó örömmel hiányában.

A hátrébb arra börtör-tja a Szent-írás, hogy figyeljék vezetőik krisztusi letélt-lusát, "figyelmeztet az ő letélt-lusát kárvessétek hitét" (Zsid 13:7). "Égyet se vessenek a pletykákra. Pál Ágy figyelmeztetett: "Presbiter ellen vátat ne fogadj el, hanem csak kát vagy három tanó bizonyágyára" (1Tim 5:19).

Á

2. Diákánusok

A diákánus nív a gárgg diakonosz szábbá származik, jelentése "szolgáló", "segítő". Azért alapították a tisztát, hogy az apostolok teljesen átadassák magukat a kényárgának és az igehirdetés szolgálatának (ApCsel 6:3). A diákánusok feladata volt, hogy intézzék az egyház napi ágyeit, de tevékenyen részt vettek az evangélizációs munkájában is (ApCsel 6:8; 8:5-13, 26-40).

A gárggben e kifejezés nőnemű alakja Róm 16:1-ben fordul elő, [8] és Általában szolgálónak fordítják. "Arra utal és ebben a szövegben valószínűleg használata, hogy a diákánusnők tisztát abban az időben alapították az egyházban, amikor Pál a mámaiaknak szább levelet írt." [9]

A vőnekhez hasonlóan, a diákánusokat is az egyház választja erkölcsi és lelki tulajdonságai alapján (1Tim 3:8-13).

Egyházfegyelem. Krisztus tekintéssel ruházta fel egyházát, hogy fegyelmezze tagjait, és ennek vőgrehajtásához megadta a megfelelő elveket. Elvárja ezeknek az elveknek az alkalmazását, amikor szákságos, hogy az egyház megmaradjon magasztos elhátásban, és "szent papság", "szent nemzet" legyen (v. Mt 18: 15-18; 1Pt 2:5, 9). Egyháznak meg kell írtetnie a távelygő tagokkal, javítsák meg ágyaikat. Krisztus dicső szavakkal illette az efázusi gyülekezetet, mert nem szenvedhet "a gonoszokat" (Jel 2:2), a pergámmi és thiatirai gyülekezetet azonban megfedte, mert megtúrták a távtanításokat és az erkölcsi telenségét (Jel 2:14-15, 20). Figyeljék meg a fegyelmeztető vonatkozó bibliai tanácsot!

1. Mit tegyünk az egyéni sőrelmek esetében? Ha egy tag vőt a májsik ellen (Mt 18:15-17), Krisztus azt tanácsolja a sőrtett főnek, keresse fel azt - a távára tárt bártjnyit -, aki bántotta, és győzze meg, hogy vőltóztatnia kell magát. Ha nem jár eredmőnyel, próbálkozzon mág egyszer, de mág egy vagy kát pártatlan tanó kásőretben. Ha ez a kásőret is sikertelen marad, az ágyet az egősz gyülekezet elő kell vinni.

Ha a vőtkező tag visszautasítja Krisztus egyházának bálcességát és tekintélyt, akkor elszakítja magát a kázzásságtól. A vőtkező szemőly kizártásakor az egyház egyszerűen azt erősíti meg, milyen Állapotban van az őri ember. Ha az egyház a Szentlélek vezetésével pontosan betartotta a bibliai tanácsot, dőntéső elfogadja a Menny. megkátta a Főldő, a Mennyben is kátve lősen; és amit megoldotok a Főldő, a Mennyben is oldva lősen." (Mt 18:18)

2. A nyilvános vétességek kezelése. Noha éz mindnyájan vétettek, és szűkállandnak az Isten dicsősége nélké (3:23), az egyháza szögyent hozá, kirá-vá és lászadásbá fakadá büntettekkel szemben azonnal fel kell lépni a vétés kizárásával.

A kizárás egyrészt eltávolítja a rosszat - ami máskülönben kovászokot hatna -, ezzel visszaállítja a gyülekezet tisztaságát, másrészt megmentő gyágyadkát szolgál a vétés szájára. Pál azonnali intézkedést sürget amikor paráznaágrá hallott a korinthusi gyülekezetben. ézti és az én lelkem a mi Urunk, Jézus Krisztusnak nélké egybegyűlvén, a mi Urunk, Jézus Krisztus hatalmával, ájtadjuk az ilyent a sájtánnak a testnek veszedelmére, hogy a lélek megtartassék az ásr Jézusnak ama napján... Tisztátsájtok el azárt a régi kovászt, hogy legyetek ájtásztájt (5:4-5, 7) Ne keressétek annak társaságát, aki há-vőnek nevezi magát - mondta Pál -, de ézparázna, vagy csalás, vagy bálványimádás, vagy szidalmazás, vagy rászeseges, vagy ragadozás. Az ilyennel mág egytt se egyetek... Vessétek ki azárt a gonoszt magatok kázál" (1Kor 5:11, 13).

3. A megosztást munkálás személyek kezelése. éz a szakadást és botrányozást okozó tagokat (Róm 16:17), akik ézrendetlenül ének, nem hajlandók engedni a Biblia tanácsának, el kell kerülni, ézhogy megszágyenájjenek" magatartásuk miatt. ézDe ne tartsájtok ellenségeknek, hanem intsétek, mint atyafit." (2Thessz 3:6, 14-15) Ha a megosztást munkálás tag nem hajlandó a gyülekezet májsodik intéssére sem hallgatni, ki kell zárni, éztudván, hogy az ilyen romló és vétetik, énmaga is kárhoztatván magát" (Tit 3:10-11).

4. A vétésök visszafogadása. A gyülekezeti tagoknak nem szabad megvetniük, lenézniük vagy elhanyagolniuk a kizártakat, hanem igyekezniük kell, hogy a bűnbánat és ájászáletés ájtal helyreálljon a kapcsolatuk Krisztussal. A kizártakat akkor lehet visszafogadni a gyülekezet kázálsságábe, ha az őszinte bűnbánat bizonytáktájt adják (2Kor 2:6-10).

Isten hatalma, dicsősége és kegyelme kázálánán akkor mutatkozik meg, amikor a gyülekezetbe visszatérnek azok, akik korábban bűnsákká lettek. Isten vágya, hogy szabadon engedje a bűn foglyait, a sáttéság birodalmába a világgosság birodalmába vezetve őket. Isten egyháza a világegyetem szánpada, ahol az emberek életben mutatkozik meg Krisztus engesztelőldozatának ereje.

Egyháza ájtal Krisztus ma mindenkit há-v, hogy legyen csalájdja tagja. ézÁmá, az ájtá előtt álllok, és zártetek; ha va meghallja az én számat, és megnyitja az ájtá, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, és ő énelem." (Jel 3:20)

Á

Lábjegyzet

Á

1.

Â

â€žChurch, Nature of ", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 302. oldal; â€žChurch", SDA Bible Dictionary; jav. kiad., 224. oldal

2.

Â

A modern fordítások szerint, amelyek Tisschendorf olvasatát fogadják el, az egyes szövegben a Codex Sinaiticus, Alexandrinus, Vaticanus és Ephraemi Rescriptus alapján.

3.

Â

Az őskeresztény egyház hite - a Jézus tanítását kivéve - nagyon hasonlított a judaizmusra. Szombatonként a pogányokból lett keresztények is a zsinagógákba gyűltek istentiszteletre, hogy meghallgassák az "szöveget" magyarul (ApCsel 13:42-44; 15:13-14, 21). A templom kárpitjának kettőshasadíja azt jelentette.

szertartásról, az előző beteljesedett. A Zsidókhoz írt levélben, hogy a keresztyének figyelmét a kőpírt alapul szolgáló valóságokra - Jézus engesztelő halálára, mennyei papságára és a szentírás-tól kegyelműre fordított-
Ászsávetségi kora az átmenet időszaka volt, és még ha az apostolok néha rőt is vettek az Ászsávetségi szertartásokban, az első jeruzsálemi zsinat döntése mutatja, hogy nem tulajdonítottak a szentírás-tól erőt azoknak.

4.

Â

Charles E. Bradford, "What the Church Means to Me", Adventist Review, 1986. november 20., 15. oldal

5.

Â

Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 5. kötet, 432. oldal

6.

Â

Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6. kötet, 26., 38. oldal

7.

Â

White: Testimonies, 5. kötet, 618. oldal

8.

Â

A diakonosz lehet h-m- és nőnemű egyaránt, ezért ebben az esetben a nem a szövegösszefüggésből derül ki. Főb, a "mi nőnk" szintén diakonosz, a szónak nőneműnek kell lennie, még ha h-mnemű fővként is Á-

9.

Á

â€žDeaconess", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 277. oldal. Az Â°jszÃ¶vetsÃ©gi idÅ©kben a diakonosz szÃ©3nak szÃ©3les kÃ¶rÃ¶r jelentÃ©se volt. â€žMindazokra alkalmaztÃ©k, akik bÃ©rmiilyen minÅ©sÃ©gben szolgÃ©ltÃ©k az egyhÃ©zat. PÃ©l, aki apostol volt, gyakran nevezte Ã¶nmagÃ©t (IÃ©sd 1Kor 3:5; 2Kor 3:6; 6:4; 11:23; Ef 3:7; Kol 1:23) Ã©s TimÃ©theust... (IÃ©sd 1Tim 4:6) diakonoi-nak (a diakonosz tÃ©bbes szÃ©ima)". (SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7. kÃ¶tet, 300. oldal) Az idÃ©zett helyeken a diakonosz-t mindig szolgÃ©inak fordÃ©tjÃ©k.